

ظرفیت‌سنجی نظریات روابط بین‌الملل در عمق‌بخشی خارجی انقلاب اسلامی^۱

اصغر افتخاری^۲

حسین ابراهیم‌آبادی^۳

مهدی فیروزکوهی^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۵/۱۰

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۶/۸/۲۷

فصلنامه آفاق امنیت/ سال دهم / شماره سی و ششم - پائیز ۱۳۹۶

چکیده

عمق‌بخشی از مفاهیم نوظهور در ادبیات راهبردی است که با قرابت‌های معنایی‌اش با مفاهیم صدور انقلاب» و «بازتاب انقلاب» حامل بارمعنایی متمایزی می‌باشد. اینک در چهل‌سالگی انقلاب اسلامی در ایران، رهبران و راهبردی‌پژوهان انقلاب برآنند تا با تکثیر ارزش‌های خود در فرایرامون، علاوه بر افزایش شعاع اثرشان در محیط‌های گوناگون، با کاستن از تهدیدات منافع امنیت ملی، بستر لازم برای کسب آن منافع را بیشینه نمایند.

در این راستا تحقیق حاضر - که از حیث هدف، تحقیقی کاربردی بوده و از حیث ماهیت داده‌ها از زمره‌ی تحقیقات کیفی محسوب می‌شود- با استفاده از روش «اجتهادی دلالت محور» با هدف ظرفیت‌سنجی نظریات روابط بین‌الملل در عمق‌بخشی خارجی انقلاب اسلامی، نظریات «سازه‌انگاری»، «پخش و اشاعه‌ی بین‌المللی»، «قلمروگستری» و نظرگاه «عمق استراتژیک» را در تعاطی با تعمیق انقلاب اسلامی ارزیابی کرده است و در پایان بهره‌ی نظری سه‌نظریه‌ی موصوف در جهت عمق‌بخشی خارجی انقلاب اسلامی در محیط‌های متجانس و نامتجانس را ترسیم نموده دلائل عدم کفایت آن نظریات برای تبیین کامل عمق‌بخشی مطلوب را بیان می‌کند.

کلیدواژگان

نظریه سازه‌انگاری، نظریه پخش و اشاعه‌ی بین‌المللی، عمق‌بخشی و انقلاب اسلامی

۱ این تحقیق برگرفته از رساله‌ی دکتری علوم سیاسی انجام گرفته در پژوهشکده‌ی مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری می‌باشد.

۲ دانشیار جامعه‌شناسی سیاسی دانشگاه امام صادق (ع)

۳ استادیار پژوهشکده‌ی مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

۴ عضو هیأت علمی دانشگاه جامع امام حسین(ع) و دانش‌آموخته‌ی علوم سیاسی گرایش اندیشه‌ی سیاسی

